

קינטְרָס

אל תַּלְוִגֵּן

יעזר ויהזק את כל בר ישראל שיהיה תמיד שמח, וירגיל
את עצמו לתהוודה והודאה להשם יתברך, ולא יתלוגן
על כל מה שעובר עליו, רק ידע כי הפל חסד גדול ממענו
יתברך.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנווי והצפון,
בוצינא קדישא עלאה, אדורגנו, מורהנו ורבנו,
רבי נחמן מברגסלב, זכותו יגן علينا.

ועל-פי דברי תלמידו, מורהנו
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רוז לא אניס ליה
רבי נתן מברגסלב, זכותו יגן علينا,
ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו
הקדושים מגمرا ומדרשים זהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עה"ק ירושלים טובב"א

אל תחלונן.

מוֹהָרָא"ש נ"י אמר: אֲשֶׁר מֵשָׁזְכָה
לְהִיוֹת תִּמְיד בְּשִׁמְחָה, וְאַינוּ מַתְלוֹגָן עַלְיוֹ
יַתְבְּרֹךְ עַל אַף שָׁעֹבֶר עַלְיוֹ מַה שָׁעֹבֶר,
וְהַוָּא תִּמְיד מַצְדִּיק עַלְיוֹ אֶת הַדִּין, וַיַּדַּע
וְעַד אֲשֶׁר הַוָּא יַתְבְּרֹךְ מַנְהִיג אֵת עַזְלָמוֹ
בְּהַשְׁגַּחָה פְּרַטִּית, וַהֲפַל בְּחִסְד גָּדוֹל,
וְאַינוּ מַתְלוֹגָן עַל שֻׁום דָּבָר, וְכֵן הַוָּא חַי
בְּשֻׁלּוּם עִם כָּל בָּرִיה, וְאַינוּ מַתְלוֹגָן עַל מַה
שָׁעֹשִׁים לוֹ, כִּי אָמוֹנָתוֹ בְּרוֹרָה וַיְזַפְּכָה,
וַיַּדַּע וְעַד, אֲשֶׁר אֵין בְּלָעֵדיוֹ יַתְבְּרֹךְ כָּל,
וּבְכָל תְּנוּעָה וְתְּנוּעָה שֶׁם אַלְיוֹפֹ שֶׁל עַזְלָם,
דָּבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן — הַכָּל מִמְּנוּ יַתְבְּרֹךְ.
(אמְרֵי-מוֹהָרָא"ש, חָלָק ב', סִימָן תַּצְוָה)

קונטראס

אל תתלוֹן

.א.

בנִי וּבְנוֹתִי הַיָּקְרִים ! רָאוּ לְחֹזֶק אֶת עַצְמָכֶם בְּכָל
מַה שֶׁעֲזַבְתֶּם עַלְיכֶם, וַתַּרְגִּילוּ אֶת עַצְמָכֶם לְתַנֵּן בְּכָל יוֹם
תֹּודָה לְהַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־ה֔וּא עַל גְּדֹלָה חֲסִידִים וְחַרְחִימִים
הַגּוֹמָרִים שֶׁעוֹשֶׂה עַמְּכֶם, וְאֶפְתָּחָה שָׁמָרִים לְכֶם הַחַיִּים
מֵאָד, וְעוֹבְרוֹת עַלְיכֶם צְרוֹת וּמְרִירוֹת, יִסּוּרִים, קַטְנָות
וְחַלְיָשׁוֹת הַדָּעַת, וְאַתֶּם נוֹפְלִים בְּכָל פָּעָם בְּמִשְׁבָּרִים
יוֹתֵר גְּדוֹלִים, עַם כֵּל זוֹאת אֶל לְכֶם לְהַתְלוֹן, כִּי
אָם לְתַנֵּן תֹּודָה וְהַזְּדָאָה לְהַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־ה֔וּא. כִּי רֹאִים
בָּעֲתִים הַלְּלוּ מַה שְׁקוּרָה בָּעוֹלָם אֶצְלָ אַנְשִׁים אַחֲרִים,
שְׁרוֹאִים וּשׁוֹמְעִים אֶת אֲשֶׁר נָעַשָּׂה — צְרוֹת וִיסּוּרִים
וּמְכֹאָבִים רָעִים, וַזָּה מַמְשֵׁךְ מִבְּהִילָּה וּמִפְחִיד עַד מֵאָד,
וְעַל־כֵּן הַרְגִּילוּ אֶת עַצְמָכֶם לְתַנֵּן פָּמִיד תֹּודָה וְהַזְּדָאָה

להקדוש-ברוך-הוא ו"לא להחלוגן", כי בזה שאדם מחלוגן, ומכל שכן כשייש לו קשיות על הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי זה הוא מסתבך בצרות וביסורים יותר גדולים, כי אין לדבר סוף, כי לאדם תמיד חסר ממשהו, וכי אפשר לו להשלים את חסרונו, וכי אם על-ידי שmagil את עצמו "לא להחלוגן", רק לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא. ובאמת אם תתישבו בישוב הדעת אמתי, תראו שיש לכם הרבה על מה להודות להקדוש-ברוך-הוא, על כל החסד חנים שעשה עבורם — שאתם בראים שכבר הגעתם למה שעשיתם, ואפלוי שמספר צורותיכם נדמה לכם, אבלו אבד מנוס ותקווה מכם, עם כל זאת עלייכם לדעת, כי חסדי השם יתברך גדולים מאד, ורחמניתו יתברך גודלה מאד עליכם, ואם רק תלכו ותבקשו בבית-חולין, ותראו מה קורה שם, אז תונחו שאין מה להחלוגן, אך רבבה, ראוי לכם לנתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנים שעשה עבורם; לזוית, בני ובנותי היקרים, אל תחלוגנו, חס ושלום, כי כל מי שמתלוגן תמיד, הסוף הוא שגנステבק ביטורים יותר קשים ומריים, ולכן אשאל אתכם, מדוע אתם צריכים את כל זאת? יותר טוב שטרגילו את עצמכם לנתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי זה

אל תתלוון

פז

בְּאָמֶת יַתְרַחֵב לְכֶם בִּרוֹחֲנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיוֹת; אֲשֶׁרִי מֵשֶׁמֶחְזָקָק דִּבְרִים אֱלֹהָ בְּתוֹךְ לְבָבוֹ, וְאֵז טֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

.ב.

בָּנִי וּבָנוֹתִי הַקָּרִים! תִּתְיִשְׁבּוּ הַיְטָב הַיְטָב בְּדַעַתְכֶם
עַל מָה וְלֹמַה לְכֶם לְהַתְלוֹן כָּל-כֵּךְ, אָם תִּתְבּוֹנְנוּ
הַיְטָב מֵה שְׁקוֹרָה עַכְשָׁוּ בְּעוֹלָם, תַּرְאָו שִׁישׁ בְּגַיִ-אָדָם
שָׁהֵם פִּי כֶּפֶת בְּמַצְבָּים יוֹתֵר גְּרוּעִים מִפְּנֵיכֶם, וְאֵין לְהֵם
שָׁוֹם מִרְאָה מִקּוֹם לְצַאת מִהַּמְּבוֹי הַסְּתוּם שְׁנָקְלָעָוּ
אֱלֹיו, וּמִהַּמְּצָבִים הַפְּסָפִיִּים וְהַרְפּוֹאִים שְׁגַפְלוּ בְּהָם,
וְאַתֶּם עֲדֵין לֹא הַגְּעַתֶּם לְמַצְבָּים כְּאֶלְיוֹ, וְלֹכְןּוּ מֵה לְכֶם
כָּל-כֵּךְ לְהַתְלוֹן, הָרַי סֻוףׁ כָּל סֻוףׁ אָם תִּתְבּוֹנְנוּ בְּאָמֶת
בְּמַצְבָּכֶם, תַּרְאָו שְׁאַתֶּם עֲדֵין לֹא כָּל-כֵּךְ בְּמַצְבָּה שְׁפֵל
וְגַבְּזוֹהָ, וְמֵה גַּם שְׁעַדְיוֹן אַינְכֶם הַכִּי אַמְלָלִים בְּעוֹלָם
כִּמוֹ שְׁאַתֶּם חֹשֶׁבִים, כִּי בְּאָמֶת הַקְדוֹשָׁ-בָּרוּךְ-הִוא אָב
הַרְחִמָּן, וּמְרַחָם עַלְיכֶם, וְתִמְדִיד תַּזְכְּרוּ שְׁהִיה יִכְלֶל
לְהַיּוֹת עַמְּכֶם הַרְבָּה יוֹתֵר גְּרוּעַ, וְעַל-פָּנֶיךָ מֵה וְלֹמַה לְכֶם
לְהַתְלוֹן ? ! מִתְחִילָה לְחַיּוֹת חַיִים חַדְשִׁים, וְתִתְתַּנוּ תֹּדֶה
וְהַזְדָּאָה לְהַקְדוֹשָׁ-בָּרוּךְ-הִוא עַל כָּל הַחֲסָד חַגָּם שְׁעַשָּׂה
עַמְּכֶם, וְעַל-יָדֵיכֶם יְהִי לְכֶם כַּמֵּן לְבָקֵשׁ עַל לְהַבָּא,
כִּי כִּשְׁאָדָם מַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְתֹן תִּמְדִיד תֹּדֶה וְהַזְדָּאָה

אל מתלוֹן

להקדוש-ברוך-הוא, והוא בא אליו יתברך בלב אמת, ומזה ומשבח את הקדוש-ברוך-הוא על כל החסדים והרחמים הגמורים שסביר עשה עמו, על-ידיו זה נתרחוב לבו, יוכל לבוא ולהשתטח לפניו יתברך, ולבקש על להבא, כי כך תקנו לנו חכמינו הקדושים, شيءיה האדם מזדה על העבר ולבקש על העתיד, כי זה פלי בזה, כפי שאדם מזדה על העבר, כן יש לו פחות לבקש על להבא; ועל-כן, בני ובנותי היקרים, תפסיקו להתלונן, ותדרעו שגדול אדוננו ורב להושיע, ובונדי לא יעוז אתכם אם רק תחזיקו מעמד, ואם לא תתייחסו מכל מה שעובר עלייכם, רק תמיד פרגילו את עצמכם לתן תודה והודאה — הנה להקדוש-ברוך-הוא והן לבני-אדם, ואו תראו, שתקנו לעצמכם הרבה אהבהים, כי בני-אדם לא אהבים לשמוע תמיד תלונות, כי על כל אחד ואחד בזה העולם עובר מה שעובר, וכבר די לו עם התלונות שלו, שהוא מתלונן, וכשאתם באים ומתלוננים לבני-אדם, הם לא יכולים לסבל אתכם, על-כן הרגילו את עצמכם לחזק ולאמץ את אחרים, ולגנות להם אשר לא כראוי להתלונן, ואדרבה כדאי להסתכל על הצד הטוב שבתיהם, ואו תראו באמת איך שהחאים כל-כך יפים, ויכולים לחיות בזה העולם ממש חיים ערבים ומתקיים, חיים נעימים, חיים

אל תתלוון

פט

ארככים וברוכים, אם רק מפסיקים להתלוון, וזכרו זאת
היטיב, כי זה עקר הכספי של בני-אדם — בשעה
שهم תמיד מתלוננים, לא-כון אלו שטמיד נותנים
תודה והודאה להقدس-ברוך-הוא, ותמיד מדברים עם
בני-אדם בוגדות ובטחון חזק, שבוגדי עוז ייה
טוב, ועוד יראו אור, אז באמת קונים לעצם הרבה
רעים ואלהבים, ובאמת מתחפה הרע לטוב והחשך
לאור גדול; אשורי מי שפסיק להתלוון, ומתחיל
להסתכל בצורה הנוכה שבחיים, שהיא על הטוב
הנראה והגנלה שעשו עמו הקדוש-ברוך-הוא, כי
באמת הקדוש-ברוך-הוא עשה חסד עם כל אחד
ואחד, ואין בעל הגס מכיר בנסו (נדה לא), ובפרט
על שבר כל-כך מרים ומרורים החיים של האדם,
עם כל זאת יש לאדם חיים, והוא יוצא מביתו וחזר
אל ביתו בריא ושלם, ואיןו נפגע, חס וחיללה, מארך
אחד, ראוי לו לתקן תורה והודאה להقدس-ברוך-הוא,
אשר מי שחי בצורה כזו, ולא מתלוון, אז טובים לו
החיים, ועובד את זה העולים באהבה ובשמחה, וקונה
לעצמם רעים וידידים רבים מאד, אשורי לו!

ג.

בָּנִי וּבְנוֹתִי הַיקרִים ! רָאוּ לְחִזֶּק אֶת עַצְמָכֶם בְּכָל
מִינֵּי אֲפֻנִים שֶׁבָעוֹלָם, וְאֶל תַּחֲלוֹגֶנוּ כָּל-כֵּה עַל כָּל מַה
שֶׁעָוֶבֶר עַלְיכֶם, כִּי בָּאֶמֶת הַתַּחֲלוֹגֶנוּ שָׂאָתֶם מַתַּחֲלוֹגֶנוּ,
זֶה מַבְיאָ לְכֶם עוֹד יוֹתֵר צְרוֹת, כִּי אִם תַּرְגִּילוּ אֶת
עַצְמָכֶם לְהַסְתַּכֵּל עַל הַחַיִים בְּצָוֹרָה חִיּוּבִית, אֶזְ בָּאֶמֶת
פְּצִילָתוֹ בְּחַיֵּיכֶם, לְאַכְן אִם פָּמִיד תַּחֲלוֹגֶנוּ, אֶזְ יְכַבְּדוּ
עַלְיכֶם הַצְּרוֹת וְהַיִסּוּרִים וְהַמְּכָאוֹבּוֹת וּכְיוֹן, שֶׁעָוֶבֶרִים
עַלְיכֶם, וּבָאֶמֶת מַה יָּשֶׂלֶת לְאָדָם לְהַתִּלוֹגֶן ? ! עַרְם יֵצֵא
מִבְּطַן אָמוֹן וְעַרְם יָכַנס בְּחַזְוָה אֶל בְּטַן הָאָדָם, וּעַל-כֵּן
לִפְהָה לוֹ לְהַתִּלוֹגֶן וְלִחְיוֹת בְּמִרְיוֹת, בְּעֲצָבוֹת, בְּדָפָאָזָן,
בְּמִרְיוֹבּוֹת וּבְמַחְלָקָת, יוֹתֵר טוֹב לוֹ לְהַשְּׁלִים עִם מַזְלוֹ,
עִם מַאֲבוֹ וְעִם גּוֹרְלוֹ, וְלִהְתַּחַיל לְהַסְתַּכֵּל עַל הַחַיִים
בְּצָוֹרָה חִיּוּבִית, וּתְמִיד יִסְתַּכֵּל רַק עַל הַטוֹּב שְׁבָחִים,
וְאֶף שֶׁמְרֹב צָעֵר וּעֲגַמָּת נֶפֶשׁ וּקְטָנוֹת שְׁגָמְצָאים בָּה,
גְּדָמָה לוֹ כָּאַלוּ אָבֵד מְנוֹס וְתִקְוָה מִמְּנָגָה, וּכְאַלוּ הַכְּל
חַשְׁךְ, עַלְיכֶם לְדִעָת, כִּי כָּל זֶה רַק דְּמִינוֹת, כִּי בָּאֶמֶת
אֵין שָׁוֹם מִצְיאוֹת בְּלָעֵדי יִתְבְּרַךְ כָּלָל, וְהַזָּא יִתְבְּרַךְ
מִחְיָה וּמִתְּהָווָה וּמִקְיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וּדְוּמָם,
צְוָמָח, חֵי, מְדִבָּר, הַם עָצֶם עַצְמִיוֹת חִיּוֹת אַלְקִוָתוֹ
יִתְבְּרַךְ, וְאֵם הָאָדָם זֹכֶה לְדִבָּק אֶת עָצָמוֹ בּוֹ יִתְבְּרַךְ,
אֵז מִשְׁתַּגְנִים כָּל הַחַיִים שֶׁלֽוֹ, וּמְכָל שְׁבִנָן מֵשָׁזְׁכָה גַּם

אל תתלוין

צא

לדבר עמו יתברך, וילספר לפניו יתברך את כל אשר עם
לבבו, אז רואה את חמימים בצדקה אחרית לגמרו;
על-כן ראו, בני ובנותי היקרים, להתחזק ממד מאד
להיות שמחים ועליזים, ולא לפל ביאוש, ומכל שכן
שלא להתלוין על הקדוש-ברוך-הוא, אלא להרגיל את
עצמכם לחתת לו תודה והודאה על כל היחס חנוך
שעוושה עמכם, ובזכות זה שטמיד תנתנו תודה והודאה
לקדוש-ברוך-הוא, אז ירחיב לכם, שעוד תזוף לראות
הרבה דברים יפים בחיכם, כי מי שማגיל אתעצמו
لتן פמיד תודה והודאה לקדוש-ברוך-הוא, ותמיד
מושיא רק את הטוב בעצמו ובאחרים, על-ידי-זה נתעלה
יותר ויותר, לא-כון מי שטמיד מתלוין, לו מרים ממד
ה חמימים; ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים, לא להתלוין,
חס וחיללה, על שום בריה שעבולים, ומכל שכן על
קדוש-ברוך-הוא, אז באמת יתרחב לכם, ותראו מה
שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

.ד.

בני ובנותי היקרים! לך لكم פמיד להתלוין
על מצבכם הגר, שעוברים עלייכם כל-כך הרבה הרבה
משברים ונגלים, מודיע לא תתחילו להסתפל רק על
הטוב שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמכם, ובוגדי אם

פתחילו לחשפֶשׁ אחר הטוב, וראו הרבה טוב שעשה
 עמָם הקדוש ברוך הוא בחיכם, כי טבע של האדם,
 שעתמיד מסתכל רק על הרע שלו, ורק איך שמאכאים
 לו, ורק על הארות והMRIות ועוגמת הנפש והחוות
 והמחלה והחלאים שעוברים עליו, מודיע אין מסתכל
 על גצל החסדים שעשו עמו הקדוש ברוך הוא,
 וזה אם פתחילו להסתכל על החסדים והרחמים
 הגמרים שכבר עשה עםם הקדוש ברוך הוא, כבר
 לא תתלוּגֵן, אךropaה מפתחילו להודות ולהלל אל
 הקדוש ברוך הוא על כל הטוב והחסד שעשה עםם,
 ועל-ידי-זה יתרחב לבכם להבין ולהשכיל כי הכל חסיד
 גדול, ובאמת כך צרייכים לחיות תמיד — לראות רק
 את הטוב שבחיים ואת הטוב שבכל אחד ואחד, וזה
 אף פעם לא תתלוּגֵן; ולכן אהובי, בני ובנותי היקרים,
 הרגילו את עצמכם במדה היקרה זו — לא להתלוּגֵן
 על שוםבשר ודם, כי אף אחד לא חייב לכם שום דבר,
 ואם פרגילו את עצמכם לחיות כך, אז אךropaה, תהיו
 אתם המשפיעים ותנחו את כל אחד, ותחזקו את כל
 אחד ואחת, ועל-ידי-זה תצליחו בחיכם, ומכל שכן
 אם תרצו לתקן תמיד תודה והודאה לקדוש ברוך הוא
 על כל החסדים והרחמים הגמרים שעשו עמם, אז
 וראו איך שהקדוש ברוך הוא ישפייע עליהם השפעות

יוטר מרבות, כי כשהאדם מרגיל את עצמו תמיד להודות ולהלל לקדוש ברוך הוא על כל החסדים והרחמים הגדורים שבר עשה עמו, על-ידך זה הקדוש ברוך הוא ממשיך עליו שפע ורחמים רבים, כי כפי שהאדם מתנהג, בן מתחנכים עמו מלמעלה, אם האדם מרגיל את עצמו תמיד רק להודות ולהלל את הקדוש ברוך הוא על כל החסדים שעשו עמו, אז נעשה פלי, ונשفع עליו יותר ויותר ותמיד יש לו טענות על הקדוש ברוך הוא, מתלון, ותמיד יש לאו רחמים לאצלו, שובר את הכלים שלו, ואינו על-ידך זה, רחמן לאצלו, שובר את הכלים שלו, יכול לקבל שום השפעות יותר, ועל-ידך זה עוברים עליו כל מיני משברים וגליים, וכך הדבר מתגלגל מהפך אל ההפה; ועל-כן ראוי להיות חכמים ופקחים, ותבינו ותשפלו מה קורה בזה העולם, ועל תתלווננו על שום דבר ועל שום בריה שבעולם, ומכל שכן על הקדוש ברוך הוא, ועל-ידך זה באמת תראו את הטוב שבעולם, ואת הגנו בכל פרט מפרטיה הבריאה, ותזכו לחתות בنعم הוי"ה ולברкар בהיכלו תמיד.

.ה.

בני ובנותי היקרים! מה ולמה לכם להתلون, הלא זה לא יעוז לכם כלל, כי בזה שאתם מתلون,

אתם מסתובבים בצרות וביסורים יותר גדולים, מה גם שבני-אדם לא יכולים לסבול אתכם, על-ידי רוב התלונות שלכם, כי בדרך כלל כל אחד יש לו הארות והבעיות שלו, ואיןו אוהב לsuma תלונות, ועל-כן מה ולמה לכם להתלונן לזולתכם שטמפליא איןו מבין אתכם, יותר טוב לכם להתחזק ולהזק אחרים, ועל-ידי זה תקנו לכם אוהבים הרבה, כי מי שטמיד בא בתלונות והוא פמיד מפרק, בני-אדם אינם יכולים לסבול כלל, כי אין אחד מענין לsuma צרכו של אחר, כי כך טבעי בני-אדם, שאינם מעוניינים לsuma את הארות והבעיות של אחרים כלל, ועל-כן מה ולמה לכם להתלונן, אשר לא יוכל לסבול אתכם כך, יותר טוב להחביא את התלונות שלכם בינייכם, ותשתקלו לחזק את עצמכם בכל מני אפניהם שבעוולם, ואחד יאמר לשני חזק, ואתם בחוץ ראו רק לחזק ולא מץ אחרים, ועל-ידי זה תקנו לעצמכם אוהבים רבים, כי בני-אדם אוהבים מאד מי שחזק ומאמץ אותם, ועל-כן אל תהיו בטלנים, וראו רק לחזק ולא מץ ולשפת ולעוזר אחרים, ובזה גם אתם תקבלו חזק ועדود, ואם תתנהגו גם בצוורה כזו — לא להתלונן, אז תראו איך שטמפליה בתייכם, וככלם יאהבי אתכם, ותקנו לעצמכם הרבה אוהבים וידידים.

אל תהלוּגָן

זה

.ו.

בָּנִי וּבְנוֹתֵי הַקָּרִים ! רָאוּ לְהַתְּחִזֵּק בְּכָל מִינֵּי אֲפֻגָּנִים שֶׁבָּעוֹלָם לְהִיּוֹת פָּמִיד שְׁמָחִים וּעְלִיזִים, וְאֶל תְּהַלּוּגָן לֹאֶפֶר בָּרִיחָה בָּעוֹלָם, כִּי זֶה לֹא יוּעַיל לְכָם כָּל, כִּי טָבָע שֶׁל בְּגִינִּי-אָדָם שֶׁאָינָם אָוֹהָבִים לְשֶׁמֶעֶן תְּלִונּוֹת, אֲדָרָבָה כָּל מֵשֶׁמֶת הַלּוּגָן יוֹתָר, שׂוֹנָאים אָוֹתוֹ יוֹתָר, וּמָה גַם כִּשְׁיִשְׁלָמָה לְאָדָם שׂוֹנָאים, הֵם מְלָאִים שְׁמָחָה עַל הַתְּלִונּוֹת שֶׁלָּה, וְהֵם מְלָאִים חַיוֹת וַנְקָמָה עַל צְרוֹתִיךְ, עַל-כֵּן מָה וְלֹמַה לְכָם לְהַתְּלִוָּגָן, כִּי מְפִילָא לֹא יַעֲזֹר לְכָם בְּשָׁוָם פָּנִים וְאַפְּנִים, יוֹתָר טֹב לְכָם לְשֶׁמֶחֶת וְלִשְׁמָחָת אֶחָדִים, וְפָמִיד לוֹמָר, שְׁתַּהְלָה לְאָל, הַכֵּל בְּשׂוֹרָה, וְאַפְּלָו שְׁמָרִים לְכָם מִאַד מִאַד הַחִים, עַם כָּל זוֹאת רָאוּ לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמָכֶם לוֹמָר שְׁהַכֵּל בְּסִדְרָ, וְהַקְדוֹשָׁ-בָּרוּךְ-הִיא עֹזֵיר לְכָם, וְעַל-יְדֵיכֶם זֶה שְׁתַּרְגִּילוּ אֶת עַצְמָכֶם לְדָבָר בְּצֹורָה חַיּוֹבִית, אֹז תְּרָאוּ אֵיךְ שְׁתַּקְנָנוּ לְעַצְמָכֶם הַרְבָּה אָוֹהָבִים וַיְדִידִים וַיַּרְצָו בְּחֶבְרֹתֶכֶם, וְאֶל יְהִיה נָקֵל בְּעֵינֵיכֶם עַגְגִין זֶה, כִּי זֶה יִסּוּד גָּדוֹל בְּחִים, וְאֵם תַּתְנַהֵגְנוּ כֵּה, בְּאַמְתָּה יִשְׁתַּנָּה מַאֲבָר וַיְחַכֵּם לְגָמָרִי, כִּי מֵשְׁתַּמִּיד חַי עַם תְּלִונּוֹת, הִיא נִשְׁבָּר בּוּנְןִי בְּרֹוחַנִּיות וּבּוּנְןִי בְּגַשְׁמִיִּת, כִּי פָמִיד אֵינוֹ מָזָא קֹורֶת רִוח בְּחִיוֹ, מָה שָׁאַיַן כֵּן מֵשָׁשָׁם הַרְגָּלוֹ — לֹא לְהַתְּלִוָּגָן, רַק לְהַזְׁדֹות לְהַקְדוֹשָׁ-בָּרוּךְ-הִיא עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׁהַקְדוֹשָׁ-בָּרוּךְ-הִיא עוֹשָׂה עַמוֹּ, עַל-יְדֵיכֶם זֶה

אל התלונן

בְּאֶמֶת יִתְרַחֲבוּ יָמִיו וּמֵצְלִיחַ מֵאַד ; אֲשֶׁרִי מֵשָׁאַנוֹ מִתְלֻזָּן לֹאֶפֶר אֶחָד עַל מֵצָבָו הָרָע , רַק מִרְגִּיל אֶת עָצָמוֹ לְתַנְןִ תֹּהֶה וְהֹדֶאָה לְהַקְדוֹשֶׁ-בָּרוּךְ-הּוּא , וְאֵז טֹב לוּ בָּזָה וּבָבָא .

. ז .

בְּנִי וּבְנֹותִי הַיקָּרִים ! רָאוּ לְהַכְנִיס אֶת עַצְמָכֶם בְּאֶמֶתֶה פְּשִׁוּטָה , וְלִידָע , שַׁהַקְדוֹשֶׁ-בָּרוּךְ-הּוּא מִתְהִיה וּמִתְהַזֵּה וּמִקִּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה בְּלָה , וְדוֹמָם , צוֹמָח , חַי , מִדְבָּר , הַם עָצָם עַצְמִיּוֹת חַיּוֹת אַלְקָוֹתּוּ יִתְבְּרַךְ , וְעַל-כֵּן מָה וְלֹמַה לְכֶם לְהַתְלוֹזָן עַל אַיזּוֹ בָּרִיחָה שֶׁמְעִיקָּה לְכֶם וּמִצְעָרָת וּמִצִּיקָּה לְכֶם , יוֹתֵר טֹב לְכֶם לְבָרָח עַד הַמִּכְהָה , שַׁהַוָּא הַקְדוֹשֶׁ-בָּרוּךְ-הּוּא בְּעַצְמוֹ , שַׁהַוָּא רַק שְׁלַח אֶת הַשְּׁלִיחִים הָאַלְוּ לְצַעַר אֶתְכֶם , כִּי שְׁתַחַזְרוּ בְתִשְׁוְבָה אַלְיוּ יִתְבְּרַךְ , כִּי בְּאֶמֶת הַמְּאָמִין הַאֲמָתִי יוֹדֵעַ אֲשֶׁר דָּבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא יְהִי נָעֵשָׂה בְּלֹעֲדָיו יִתְבְּרַךְ , כִּי בְּכָל תְּנוּעָה וְתְּנוּעָה שֶׁם אַלְוִפּוּ שֶׁל עַוְלָם , וְאַפְלוּ בְּתוֹךְ הַצְּרוֹת וְהַיְסָרִים הַמְּרִים וְהַקְשִׁים גַּם שֶׁם גָּנוֹז אֲמַתָּת מִצְיאוֹתּוּ יִתְבְּרַךְ , וְמָה שְׁעוֹבָר עַלְיכֶם , הַוָּא רַק שַׁהַקְדוֹשֶׁ-בָּרוּךְ-הּוּא חַפְץ חָסֶד , וְרוֹצָח בְּתִשְׁוְבָתְכֶם , שְׁתַחַזְרוּ אַלְיוּ יִתְבְּרַךְ וְתַחַזְרוּ בְתִשְׁוְבָה אֲמָתִית , וְעַל-כֵּן מִסְבֵּב עַמְּכֶם צְרוֹת וַיְסָרוּם כְּאַלְוָ

— הנה מעצמכם, והן מהילדים, והן מהשכנים, והן מהקרוביים והידידים וכו', והכל כדי לסייע עטיכם כל מיני סבוכים שהיה לךם צר ומר, כדי שתתקרבו ותחזרו אליו יתברך, ותחזרו בתשובה שלמה, ועל-פנ מה ולמה לךם להתלונן על כל מה שעובר עליויכם, יותר טוב לךם לבוא אליו יתברך ולהתמן ולבקש על נפשכם, שיחוס וירחם עליהם ויזיאיכם מהבור והבוז שנפלתם אליו, ועל-ידי תפלה ובקשה, שטרגilio את עצמכם לדבר עמו יתברך בלשון שאתם רגילים בה, על-ידי זה תזכו סוף כל סוף לצאת מהפח ימוש שנפלתם בו, כי תפלה ובקשה הם עקר השער והפתח לשוב אותו יתברך, ולכון, בני ובנותי היקרים, אל תקחו את דברי אלה בnegel, רק תחבוננו היטיב בדברים אלו, כי רוזאים, שבל אלו המתלוננים תמיד על זולתם, הפל בא רק מלחמת פגם האמונה הקדושה, כי המאמין האמתי יודע, שאין בלאדיו יתברך כלל, ועל-כון מה ולמה להתלונן? יותר טוב לךם אליו יתברך בלב אמת בלב נשבר ונדרפה, ועל-ידי זה נכון יהיה לךם ובתום, שהקדוש ברוך הוא בודאי לא יעוז אתכם, כי אצלו יתברך מאריך האמונה הקדושה — כשהם מנגיס את עצמו באמונה הקדושה, ויודע שהוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגתו הפרי פרטיה, ואינו שואל

שומם קשיות עליו יתברך, ו אף שמרים לו מאייד מאייד החרים, ועוברים עליו משברים וגלים, עם כל זאת איינו מתלונן, זה מאייד יקר בשמות, וזה עושה רעש גדול בכל העולמות כלם, כי בשאודם סובל מה שסובל ואיינו מתלונן, חס ושלום, נגדו יתברך, על-ידי-זה זוכה לעשיות שלום בכל העולמות, ומחבר ומיחיד את כל העולמות ייחדו, שזו מעלה האיש היישראלי הזוכה להיות דבוק בו יתברך, ומכל מה שעובר, הוא רק בורח אליו יתברך; ועל-כן, בני ובנותי היקרים, ראו גם-כן אתם להריגל את עצמכם בעובודה הקדושה הזאת של אמונה ובטחון — להאמין בו יתברך, ולכתח בישועתו הגדולה, ולאל תתלווננו בשום פנים ואפין, ועל-ידי-זה תעשי שלום בכל העולמות, וירד עלייכם שפע רוחני ושפע גשמי, עד שתונשו בישועה שלמה.

ח.

בני ובנותי היקרים ! ראו להתחזק בכל מה שעובר עלייכם — בין בגשמיota ובין ברוחנית, ולאל תתלווננו, חס ושלום, כלפי מעלה, ומכל שבן שלא תדברו נגדו יתברך أيזה דבריך, כי לפעם מחתמת רב צער שיש לאדם, הרי הוא מפליט מפני דבורי נגדו יתברך, וזה ענש חמיר מאייד, כי אחר-כך מתגברים עליו הארות

אל תתלוון

צט

והיסורים יותר ויותר, ועל כן ראו לחזר בתשובה
שלמה על כל מה שפגמתם עד עכשו, שדבריהם כביכול
נגדו יתברך, אשר הוא ענש חמור מאד, ותראו להשלים
ביניכם ליבינו יתברך, אשר זו מעלה בעל התשובה,
שעד שהוא חוזר בתשובה, הוא מלא קשיות וספוקות
ותלונות עליו יתברך, וזה אשר מעיק לו את החיים
וממיר לו את העצבים, ומפיל את רוחו, אבל תקף-ומיד
כשהאדם חוזר בתשובה, איזי עוזה שלום עמו יתברך,
וירודע עוד, שכל מה שעובר עליו הוא בחסד גדול,
והוא נותן תמיד תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא,
ועל-ידי-זה מתרחב לבו, עד שזוכה אחר-כך לבטל
את כל הצרות והיסורים ועגמת הנפש שמסבבים
אותו; ועל-כן ראו, בני ובנות היקרים, לשוב בתשובה
אמתיית אליו יתברך, ואל תהיכנה לכם שום תלונות עליו
יתברך, ומכל שכן שלא פליito מפיקם אילו דבורים
נגדו יתברך, אשר הוא ענש חמור מאד מאד, והעיקר
הוא להרגיל את עצמכם למצאה הרחבה בתוך צרכם,
ועל-ידי-זה אף פעם לא תתלוונני, אדרבה תמצאו רק
הרחבות, אז באמת מצאו מכל המצרים והיסורים
שנקנשתם בהם; אשר מי שזוכה לחזר בתשובה אליו
יתברך, ואין לו שום קשיות וספוקות עליו יתברך כלל,
ואז טוב לו בזה ובבא.

.ט.

בָּנִי וּבְנוֹתִי הַיקָּרִים! רָאוּ לַהֲרֹגֵל אֶת עָצְמָכֶם לְחִזְקָה
 אֶת כָּל קָרוֹבֵיכֶם וּמִשְׁפְּחַתְכֶם וַיִּדְיָדֶכֶם וּשְׁכַנִּיכֶם וּבְפֶרֶט
 יַלְדִיכֶם, וְבָזָה שְׂתַחַזְקוּ אֶת אֶחָרִים, גַם אַתֶם תְּהִיוּ
 מַחְזִיקִים, כי מֵשְׁמַחְזָק אֶת אֶחָרִים, גַם הוּא מַתְחִזָק
 עַל-יִדְיֶךָ, וּעֲקָר הַהְתַחְזִקָות — לְחִזְקָה בְּנֵי-אָדָם שֶׁלֹא
 יַתְלוּגֵנוּ עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עַלְيָהֶם, וּעַל-יִדְיֶךָ בָּאָמָת
 יַצְלִיחֵה דָרְכֵיכֶם, כי עֲקָר הַכְּשָׁלוֹן בְּחִימָם הַוָא רָק לִמְיָ
 שְׁמַתְלוּגֵן תִּמְיד, וַיֵּשׁ לוּ בְכָל פָעָם טֻעָנָות וּמַעֲנוֹת אֶחָרוֹת
 עַל זָוְלָתוֹ, אֲז עֹבֵר עַלְיוֹ מַה שְׁעוֹבֵר, לְאַכְן מֵשְׁנוּתָן
 תִּמְיד תֹּדָה וְהֹדָאָה לְהַקְדוֹשָׁ-בָּרוּךְ-הִוא, וּמְסַתְּכֵל עַל
 הַחִימָם בְּצֹורָה יְפָה, וּמְשַׁתְּכֵל לְעֹזֶר לִזְוְלָתוֹ, עַל-יִדְיֶךָ
 הִוא תִּמְיד שְׁמָת וְאֶפְעָם לֹא מַתְלוּגֵן; וּעַל-כֵן רָאוּ
בָּנִי וּבְנוֹתִי הַיקָּרִים, לְהִיּוֹת מַאֲלֹו הָאָנָשִׁים שְׁמַחְזִיקִים
 וּמַאֲמִיצִים אֶת אֶחָרִים, וּעַל-יִדְיֶךָ בָּאָמָת תִּצְאוּ מִכֶּל
 צְרָתְכֶם, כי כָל הָאָרוֹת שְׁעוֹבָרוֹת עַל הָאָדָם הַנָּהָר
 עַל-יָדֵי הַתְלָנוֹת שַׁהְוָא תִּמְיד מַתְלוּגֵן עַלְיוֹ יַתְבְּרָה,
 וּעַל-כֵן רָאוּ לְעֹשֹׂת כָל מִינִי פָעָלוֹת שְׁבָעוֹלָם לְחִזָק אֶת
 אֶחָרִים וְלִאמְץ אֹתָם, וּבְפֶרֶט אֶת הַקָּרוֹבִים וְהַיְדִידִים
 וְהַשְׁכַנִים, וּבְפֶרֶטִי פָרְטִיוֹת אֶת הַילְדיִים, לַהֲרֹגֵל אֹתָם
 שֶׁלֹא יַתְלוּגֵנוּ, אַדְרָבָה, שִׁיְתַגֵּנוּ תִּמְיד רָק תֹּדָה וְהֹדָאָה

אל תתלונן

כא

על כל החסדים הגדולים שעוושה עמכם הקדוש ברוך הוא, ואוז באהמת פנשעה, כי מי שלא מתלונן, רק תמיד נותן תודה והודאה, הוא המצליח בחיים, כי לו כבר לא חסר שום דבר.

.

בני ובנותי היקרים ! ראו לחזק את עצמכם בכל מיגני אפניהם שבעולם להיות בשמחה, כי עקר הרפואה בכל המחלות היא רק שמחה, ותרגילו את עצמכם לתן תודה והודאה להقدس ברוך הוא, וזה בעצם יוציאו אתכם מכל המשברים והגלים שעוברים עליכם, ותברחו מכל מיגני תלונות, ולא תתלוננו על שום ברירה שבעולם, כי התלונות רק הורסות אותך, ועל כן תעשה הכל מיגני פעולות שבעולם לא להتلונן אף פעם, ועל-ידי-זה באמת מצלייחו בחיים ; ולזכות זהה הרא רק על-ידי שתרגילו את עצמכם להיות בשמחה, ותהפכו את הכל הירידות והגfüלות לשמחה, ותשתקלו לשמחה ולחזק את עצמכם, ועל-ידי-זה מצלייחו, כי הכל מי שתרגיל את עצמו לתן תודה והודאה להقدس ברוך הוא בכל יום, ועל-ידי-זה מתרחב לבו, וסוף הכל سوف זוכה לישועה כזו שלא שער ולא תאדר בחיים ; ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים להתחזק מאד מאד

כב

אֵל תַּהֲלֹגֵן

לְהִיּוֹת טָמֵיד שְׁמָחִים וַטּוֹבִי לֵב, וְאֶפְעֵם אֵל תַּהֲלֹגֵן,
וְאֶז יְהִי לְכֶם טָב בְּחִיָּיכֶם.

הֵם וְנִשְׁלָם, שְׁבָח לְאֵל בָּרוּא עַזְלָם!